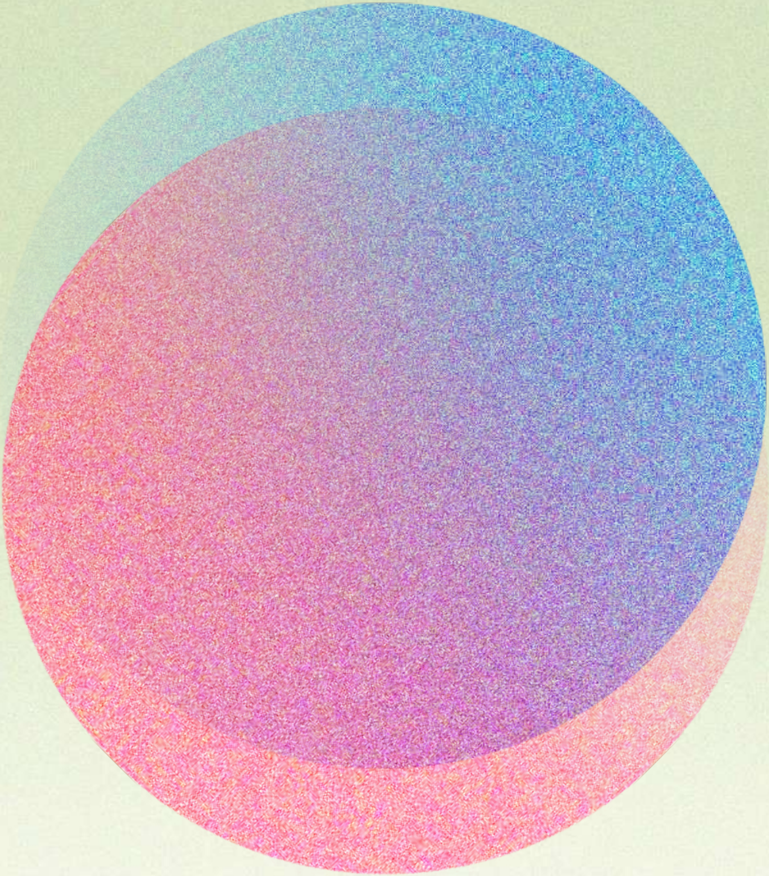

على هذا المقام
על המקאם הזה

فن الترجمة
كامكانية للقاء

אמנות התרגום
כאפשרות למפגש

مكان للشعر – حيفا
מקום לשירה – חיפה

על המקאם הזה على هذا المقام
אמנות התרגום כאפשרות למפגש
فن الترجمة كامكانية للقاء

*שם התוכנית לקוח משיר של יסמין דאהר

מקום לשירה, חיפה
נובמבר 2021 - יוני 2022
ניהול: רותם עטר

פרויקט בתמיכת מועצת הפיס לתרבות ולאמנות
כל הזכויות שמורות לכותבות ולכותבים
עיצוב גרפי: יעל אופיר

*تم اختيار اسم البرنامج من قصيدة لياسمين ضاهر

مكان للشعر، حيفا
تشرين الثاني 2021 - حزيران 2022
إدارة: روتم عطار

تمّ هذا المشروع بدعم من مجلس اليانصيب - هبايس للثّقافة والفنون
كلّ الحقوق محفوظة للكاتبات والكتّاب
تصميم جرافي: ياعل أوفير

מפעל הפיס

מקום לשירה

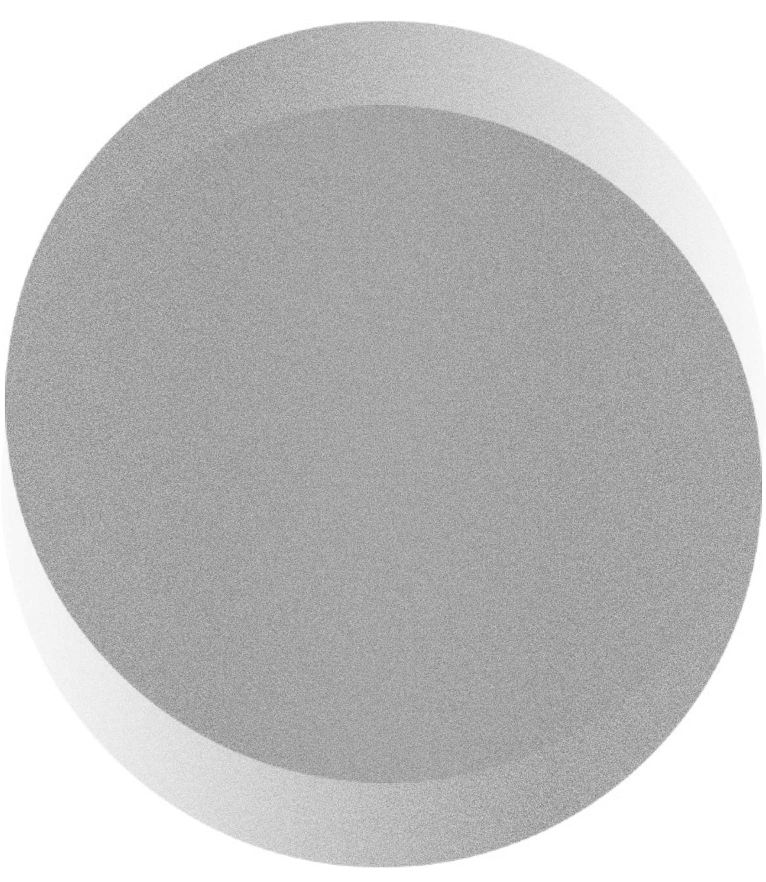

على هذا المقام
על המקאם הזה

אמנות התרגום فن الترجمة
כאפשרות למפגש كامكانية للقاء

על האפשרות להיפגש דרך תרגום

פעמים רבות מעשה התרגום מוצג על דרך השלילה: כבלתי אפשרי להשגה, כהעתק שלעולם לא ישתווה למקור, ואפילו כמעשה בגידה, ניאוף או כשלון ידוע מראש. עם זאת, אנו חיים וחיות בעולם משופע בפעולות ובמופעים של תרגום: כמעט כל צורה של תקשורת דורשת מאיתנו לתרגם ולהתמודד עם סוגיות שנובעות מתהליך התרגום. "כשלון" התרגום עומד בסתירה להכרחיות ולתפוצה הרחבה שלו בחברה ומבט בוחן יותר מלמד שהתרגום מעשיר את דרכי התקשורת ואינו מכשיל אותן.

התוכנית **על המקאם הזה** נולדה מתוך הרצון לעסוק לעומק בפן החשוב ביותר של אמנות התרגום: הדיאלוג. היצירה התרגומית היא אמנות שנוצרת מתוך דיאלוג עם טקסט אחר ומתוך היכולת להתמסר לקול של אדם אחר על מנת ליצור מתוכו קול חדש. הגישה שעומדת בבסיס התוכנית רואה בתרגום אמנות שהיא דו שיח (או רב שיח) מתמיד בין טקסטים ובין יוצרים/ות, שיח שיכול להפרות ולהרחיב את אפשרויות הכתיבה ולא לצמצם אותן או להוות להן "העתק".

12 משוררים ומשוררות לקחו חלק בתוכנית השנה, יהודים וערבים, מחיפה, מאום אל פחם, מתל אביב, מבאקה אל גרבייה, מיפו, מזיכרון יעקב ועוד. חלק מהמשתתפים דוברים את שתי השפות - ערבית ועברית - לחלק היכרות מסוימת עם השפה השנייה וחלק דוברים/ות רק אחת מהשפות. נקודת ההתחלה הזו כבסיס לתוכנית שעוסקת בתרגום מחייבת דו שיח עמוק ואינטימיות. בנוסף, היא מנכיחה את הפערים הלשוניים והתרבותיים כחלק מהותי ממה שהתרגום דורש מאיתנו: ההנחה שאצליח להבין מישהו עד כדי תרגומו לשפתי, גם אם אינני בקיא/ה או מכיר/ה את שפתו.
בניגוד לתרגום האינדיבידואלי, התוכנית הציעה מודל של תרגום קולקטיבי שמתבסס על רב לשוניות: התרגומים שמופיעים בספר נולדו לרוב מתוך

עבודה בזוגות, בשלישיות או בקבוצות, לעתים יחד עם המשורר/ת שכתב/ה את השיר ולעתים בלעדיו/ה. כל המשתתפים הם משוררים/ות ולאורך הדרך למדנו כיצד להשתמש בכלים הפואטיים הקיימים ולהרחיב אותם כך שיאפשרו כניסה לקול של מישהו אחר אל תוך היצירה האישית. מעבר לפואטי, זהו כמובן מפגש שנוגע בפוליטי, אך המבט בקונפליקטים באמצעות המפגש המילולי מאפשר תשובות - ואולי אפילו פתרונות - אחרים.

בכל מפגש אירחנו מתרגמ/ת שעוסק בתרגום מערבית לעברית או להפך: חנה עמית כוכבי, אלטייב ע'נאים, יותם בנשלום, עידן בריר, עפיף שליוט, ג'ודת עיד ואילנה המרמן. כל אחד מהם הביא סוגיה תרגומית לדיון הקבוצתי: מאפייני השירה הערבית הקלאסית והמודרנית ואתגרי התרגום לעברית, מהי 'נאמנות' במעשה התרגום, איך פותרים סוגיות של פערי תרבות, איך לשמור על חתימת הקול הייחודית של הכותב/ת, מהי חריזה אלגנטית ועוד. לאחר הדיון התנסנו הלכה למעשה בתרגום שירה על מנת לחקור את השאלות הללו בצורה מעשית ולהתנסות בגישות השונות שהוצעו על ידי המנחים.

אני מודה לשותפיי לבניית התוכנית, ד"ר ג'ודת עיד וד"ר עפיף שליוט, למועצת הפיס לתרבות ולאמנות על האמונה והתמיכה בפרויקט וכמובן למשתתפים/ות: עבד אגבאריה, צוריאל אסף, סיגל בן יאיר, הדס גלעד, ע'אדה זרייק, שאדיה חאמד, עאידה חמזה, משה לביא, ליאור מעין, יונתן קונדה, עימאד קסיס ושז - על ההתמסרות לתהליך, על ההדדיות ועל היופי הרב שנוצר בקבוצה.

קריאה מהנה,

רותם עטר

מסגרות
ליאור מעין

הוּא מְהַלֵּךְ בָּעוֹלָם
כְּשֶׁצֵּל הָרִים לְצִדּוֹ
מַרְאֶה לָנוּ שֶׁאֶפְשָׁר
לִהְיוֹת רֶגַע
עַל שְׂפַת
הַתְּהוֹם.

אֲנַחְנוּ מְתַרְגְּמִים שִׁיר שֶׁל טָהָא מֻחַמַּד עֲלִי
נוֹפְלִים כְּבָר בַּהַתְחָלָה לְבוֹר עָמֹק
מְנַסִּים לִשְׁמֹעַ אֶת הַשֶּׁקֶט
שֶׁבֵּין צְעָקָה לִילָלָה.

"כָּל אִישׁ הוּא אִכָּר אוֹ סַפָּן"

אֲנִי שׁוֹתֵק
מִשּׁוּם שֶׁלֹּא מָצָאתִי מִלִּים
שֶׁיִּפְרְצוּ בְּקִיר הָאֶבֶן חַלּוֹן
שֶׁנּוּכַל כֻּלָּנוּ
לִרְאוֹת אֶת
הַיָּם.

מעגל אמהות
הדס גלעד

אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבוֹת בַּסָּלוֹן.
הָיִינוּ צְרִיכוֹת לְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם
לָצֵאת לְמַסַּע הַסְבָּרָה עַל הַחֶמְלָה
לְהַזְכִּיר לְכֻלָּם: פַּעַם הֱיִיתֶם תִּינוֹקוֹת. מִישֶׁהִי יָלְדָה אֶתְכֶם.
אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבוֹת בַּסָּלוֹן
וּמְדַבְּרוֹת עַל חֶבֶל הַטַּבּוּר וְחוּט הָעֶצֶב הַתְּמִידִי
עַל הַגּוּף שֶׁלָּנוּ שֶׁהִצְמִיחַ חַיִּים, עַל אָבְדַן הַיְחִידוּת.
אֲנַחְנוּ אֲחָיוֹת. מִישֶׁהוּ שָׂם אוֹתָנוּ עַל מַצָּע אֶחָד
נִקֵּב בָּנוּ נֶקֶב, וְהוּא פָּתוּחַ לְכָל הָרוּחוֹת.
אֶפְשָׁר הָיָה לְסָרֵב לִזְכוּת הַמִּמּוּשׁ שֶׁל מְלֹא גּוּפֵנוּ,
אֲבָל הָאַהֲבָה מָשְׁכָה אוֹתָנוּ לְהִתְנַסּוֹת.
אֲנַחְנוּ אִמָּהוֹת שֶׁל מִישֶׁהוּ.
יֵשׁ לָנוּ יְלָדִים קְטַנִּים שֶׁיְּשֵׁנִים בְּמִטּוֹת.
אֲנַחְנוּ עוֹבְדוֹת קָשֶׁה. אוֹמְרוֹת גַּם וְגַם.
אוֹמְרוֹת לִפְעָמִים אֵין בְּרֵרָה.
מְבָרְכוֹת.
יֵשׁ לָנוּ שָׁדַיִם יָפִים וּפְטָמוֹת בְּמִדָּה שֶׁל פִּיּוֹת קְטַנִּים.
אֲנַחְנוּ עֲשׂוּיוֹת לָזֶה.
אֲבָל גַּם לָנוּ גַּרְעִין עַצְמִי קָשֶׁה
שָׁקוּעַ בְּרַחֲמִים.
הָיִינוּ צְרִיכוֹת לְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם
לִבְנוֹת בָּתֵּי סֵפֶר עֲגֻלִּים
לַחְפֹּר מִנְהָרוֹת אֲרֻכּוֹת בֵּין הַבָּתִּים
הָיִינוּ יְכוֹלוֹת לַעֲשׂוֹת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה טוֹב יוֹתֵר
אִם לֹא הָיִינוּ עֲסוּקוֹת כָּל כָּךְ
בִּמְשִׁיכַת שַׁרְווּלִים נְסוּגִים, בְּנִגּוּב דְּמָעוֹת, בְּקִלּוּף תַּפּוּחִים
וּבְאֵין־סְפֹר דְּבָרִים דְּחוּפִים.

حلقة أمهات
هداس غيلعاد
ترجمة: عبد اغبارية

كل ما بالأمر أننا نجلس بالصالون،
في حين كان علينا أن ندير العالم،
ان نخرج بحملة توعية عن معنى الحنيّة والرحمة.
أن نذكّرهم جميعا:لق كنتم مرة أطفالاً،وأن امراة ولدتكم.
نحن نجلس بالصلون،ونتحدث عن حبل السرة،وخيط العصب الأبدي على أجسادنا،والذي كان وراء ولادة الحياة وفقدان الفردانية.
نحن إخوان،شخص ما وضعنا على تربة واحدة،وأحدث بنا خرقا بقي مشرّعا بوجه الريح.
كان بالإمكان رفض تحقيق حقنا على كامل أجسادنا،لكن الحب شدّنا إلى التجربة.
نحن أمهات لشيء ما.
لنا اولاد ينامون بفراشهم،
نحن نقوم بأعمال صعبة،
نتقبّل هذا وذاك،وأحيانا نقول أن لا مناص.
نبارك.
لنا نهود رائعة،وحلمات تلائم الأفواه الصغيرة،فنحن خُلقنا لهذا.
لكننا أيضا ذوات لبٍ قاسٍ.
غارق بالأرحام.
كان علينا أن ندير العالم،
أن نبني المدارس مستديرة،
أن نحفر أنفاقا مديدة بين البيوت،
كان بإمكاننا أن نجعل من هذا العالم أفضل،لو لم نكن مشغولات بهذا القدر من الإنشغال،من طي
الملابس،مسح الموع وتقشير التفاح،وبأشياء أخرى لا تحصى.

مجدرة

عبد اغبارية

أمّي امرأةٌ عاقلة،
لدرجة أنّها لم تكن تؤمن بالطالع وقراءة الكف!
كانت تستقبلنا كل يوم من بعيد،عند عِودتنا من المدرسة ،بروائح طبختها لذلك اليوم،وهكذا كنّا نعرف مَنْ منّا هو صاحب الحظوة عندها في ذلك النهار،حسب أكلته المفضلة،فنُفسح له ان يتقدم السرب داخلاً البيت أولاً!
ما أن استشهد فهد،حتّى ظلّت أمّي امرأة عاقلة تحافظ على كامل قواها العقلية،بدليل أنها بدأت تطبخ المجدرة بشكل شبه يومي،وترقب طلتنا من الشّباك ، كأنها آمنت أنّ رائحة أكلته المفضلة ستنجح أخيرا بإقناعه أن يقوم من القبر ويتقدّم السرب عائداً معنا ليأخذ مكانه حول المائدة!

מג'דרה
עבד אגבאריה
תרגום: הדס גלעד

אִמִּי אִשָּׁה רַצְיוֹנָלִית. עַד כְּדֵי כָּךְ רַצְיוֹנָלִית
שֶׁלֹּא הֶאֱמִינָה בְּמַזָּלוֹת.
מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ קִבְּלָה אֶת פָּנֵינוּ כְּשֶׁחָזַרְנוּ מִבֵּית הַסֵּפֶר
עִם רֵיחַ תַּבְשִׁילָהּ הַיּוֹמִי, וְכָךְ יָדַעְנוּ עַל מִי מֵאִתָּנוּ חָשְׁבָה
בְּהֶתְאֵם לְתַבְשִׁילוֹ הַמּוּעֲדָף, וְהִנַּחְנוּ לוֹ לְהִתְקַדֵּם
וְלִהְיוֹת הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּכְנַס הַבַּיְתָה.
מֵאָז שֶׁנֶּהֱרַג פָּאהֶד, נוֹתְרָה אִמִּי שְׁפוּיָה לְמַדַּי.
עֻבְדָּה שֶׁהִתְחִילָה לְבַשֵּׁל אֶת הַמְּגָ'דָּרָה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ
וְנֶעֶמְדָה בַּחַלּוֹן כְּמוֹ מַאֲמִינָה שֶׁרֵיחוֹת תַּבְשִׁילוֹ הַמּוּעֲדָף
יַצְלִיחוּ לְשַׁכְנְעוֹ שֶׁיָּקוּם מִקִּבְרוֹ וְיִקַּח אֶת מְקוֹמוֹ
רִאשׁוֹן בֵּינֵנוּ בַּשְּׁבִיל, שֶׁיִּכָּנֵס הַבַּיְתָה וְיָסֵב לַשֻּׁלְחָן.

בטני צבה
משה לביא

הָאוֹטוֹבּוּס לֹא בָּא.
רַמַדָאן עַכְשָׁו, וְהָאוֹטוֹבּוּס לֹא בָּא.
נְעָרוֹת חֵיפָה וְטִירַת הַכַּרְמֶל חוֹזְרוֹת מִן הַיָּם
וְהִיא עֲטוּפָה כְּנֶגְדָּן, יוֹשֶׁבֶת וּמְחַכָּה,
רַמַדָאן עַכְשָׁו, וְהָאוֹטוֹבּוּס לֹא בָּא.

הִתְקַשְּׁרָה כְּבָר לְאָבִיהָ, הִתְקַשְּׁרָה לְאִמָּהּ,
לָחֲשָׁה דָּבָר אֶל תּוֹךְ הַטֵּלֵפוֹן,
הָאוֹטוֹבּוּס לֹא בָּא, וְגַם הַסּוֹלְלָה נִגְמֶרֶת,
רַמַדָאן עַכְשָׁו, לִפְנֵי שְׁקִיעָה,
הַשֶּׁמֶשׁ צוֹבַעַת יָפֶה אֶת מוֹרָדוֹת הַכַּרְמֶל,
רַמַדָאן עַכְשָׁו, וְכָאָמוּר, הָאוֹטוֹבּוּס לֹא בָּא.

בַּבַּיִת עָרוּךְ הַשֻּׁלְחָן, תָּמָר וְכוֹס מַיִם קָרִים,
אָבִיהָ יוֹשֵׁב וּמְחַכֶּה, אֲחוֹתָהּ עוֹשָׂה בְּכֵלִים,
קוֹל עוֹלֶה מִן הַמִּסְגָּד, כַּפּוֹת נוֹקְשׁוֹת בַּקְּעָרוֹת,
עַל הַסַּפְסָל בַּתַּחֲנָה הִיא מֵיטִיבָה אֶת הַמִּטְפַּחַת,
רַמַדָאן עַכְשָׁו, שְׁעַת עֶרֶב,
הָאוֹטוֹבּוּס לֹא בָּא.

بطني غَصَّة
موشيه لافي
ترجمة: شادية حامد

الحافلة لم تأتِ
الان رمضانَ , والحافلة لم تأت
فتيات حيفا وطيرة الكرمل عائداتٌ من البحر
وهي بخلافهن , محجبة , جالسة تنتظر
الآن رمضان , والحافلة لم تأتِ

قد اتصلت بوالدِها, اتصلت بوالدتها
هَمَسَت بشيءٍ فيَ النقَّال
الحافلة لم تأتِ , والبطارية تفرغ أيضاً
الآن رمضانَ , قبلِ الغروب
الشمس تُلَوِّنُ سفوحِ الكرملِ بِالجمال
الآن رمضان , كما ذُكِر , لم تأتِ الحافلة

في المنزل , المائدة جاهزة, تمرٌ وكأسُ ماءٍ بارد
والدُها جالسٌ ينتظر, وشقيقتها تغسِل الأُواني ,
صوتٌ ينبعث من المسجد, ملاعقٌ تقرعُ في الصحون
على المقعد في المحطّة, تُعَدِّلُ الحجاب
الآن رمضان , مساءً
ولم تأتِ الحافلة.

מגזרות נייר
ליאור מעין

חֹשֶׁךְ זֶה דָּבָר דֵּי מַדְהִים
הֲיֵּשׁ יֶשְׁנוֹ – אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת זֶה
אֲבָל אֵין לוֹ שׁוּם זֵכֶר

מֶרְחָק פְּסִיעָה מִמֶּנִּי יָם
וַאֲנִי לֹא רוֹאֶה יָם
וְיֵשׁ בִּי יְדִיעַת יָם בְּלִי יָם
וְיֵשׁ בִּי שֶׁקֶט בְּלִי יְדִיעַת שֶׁקֶט

מולי הָרַחַשׁ שֶׁל הַיֵּשׁ
שְׁתֵּי קְצָווֹת שֶׁל הֱיוֹת בּוֹדֵד
כְּשֶׁיֵּשׁ יֵשׁ
וּכְשֶׁאֵין

פִּתְאוֹם, נְקֻדַּת אוֹר יוֹצֵאת לָעוֹלָם וּבְאוֹתָהּ הַמִּדָּה בּוֹרֵאת אֹתוֹ
מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, אִישָּׁהּ עִם קָיָאק
מְנַסֶּה לַחֲזֹר לַחוֹף.

قصّاصات ورق
ليئور معيان
ترجمة: شادية حامد

الظلام شيء رائعُ
الوجودِ كائن- تعلمُ ذلك
لكنه عدَم

على بعد خطوة مني اليمّ
ولا أرى يمّا
أُدرِكُ اليمّ بلا يمّا
وبي سَكينة لا تدركها السَكينة

أمامي طنين الوجود
قطبين للعزلة
في كينونة الوجود
وفي عدمه

على حين غِرّة ، نقطة ضوء تخرج إلى العالم وعلى حدّ سواء تخلقهُ
من قلب الظلمة، امرأة مع زورق
تحاول العودة للشاطيء

התגלות
ליאור מעין

אֵין יְשָׁרִים בַּטֶּבַע
וּבְשְׁעַת בֹּקֶר כָּזוֹ אֵין מַמָּשׁ שֶׁקֶט
הַכֹּל זָז לְבַד מִגֶּזַע עֵץ כָּרוּת
וְאֵין לָבָן אֲמִתִּי בֶּאֱמֶת
הַכֹּל עַל הָרֶצֶף
וְאֵין קְטִיעָה
כִּמְעַט

פִּתְאוֹם יֵשׁ צֹרֶךְ בְּמִלִּים כְּמוֹ סְבַךְ
אוֹ הוֹמִיָּה
בַּיְּכֹלֶת לְזַהוֹת יָרֹק מִתּוֹךְ יָרֹק אַחֵר
לְהַפְרִיד מַיִם מִמַּיִם
לַחֲשֹׁב עַל תֹּהוּ

אֶת כָּל זֶה לֹא יָדַעְתִּי כְּשֶׁיָּצָאתִי לַדֶּרֶךְ.

وحي

ليئور معيان

ترجمة: شادية حامد

ما من استقامات في الطبيعة
في أصبوحة كهذه ليس هناك هدوءٌ حق
الكل يتحرك لوحده من ساق شجرة مبتورة
ليس هناك أبيض ناصع حق
الكل في تسلسل
ودونٍ انقطاع
تقريباً

فجأة هنالك ضرورة لكلمات متشابكة
أوٍ صخب
لقُدرة على تحديد الخضرة من الخضرة
فصل الماء عن الماء
التفكير في الفوضى
كل هذا لم أعرفه حين انطلقت

حدس
غادة زريق

ما بين التخمين واليقين
عبثا نحاول أن نحدس
نتوهم يوما
وخمسة بعدها نكون مؤمنين
ثم نضيع من جديد
نحسب... نجمع... نطرح
والنتيجة تبقى غامضة
فنقع في سراب لعين
لا نعرف ابدا ما قيمتنا
في قلوب الآخرين
إيجابا كان أم سلبا
نبقى نترنح
بين شك وحنين...
وصوت في زوايا الذا كرة
يهمس أنهم أحبونا حقا
لكنهم آثروا الابتعاد كالسنين.

*

ע'אדה זרייק

תרגום: סיגל בן יאיר וליאור מעין

מָה בֵּין עֲבֹדָה לְנִחוּשׁ
לַשָּׁוְא נְנַסֶּה לָחוּשׁ
יוֹם אֶחָד מְדַמְיְנִים
וַחֲמִשָּׁה אַחַר כָּךְ מַאֲמִינִים
וְשׁוּב אָנוּ אוֹבְדִים
נֶחָשֵׁב, נְחַבֵּר, נֵחָסֵר
וְהַתּוֹצָאָה מִסְתּוֹרִית תִּשָּׁאֵר
שׁוֹקְעִים אֶל עֲרָפֶל מְיַסֵּר
אַף פַּעַם לֹא יוֹדְעִים מָה עֶרְכֵּנוּ
בְּלִבָּם שֶׁל הָאֲחֵרִים
לְחִיּוּב אוֹ לִשְׁלִילָה
מִתְנַדְנְדִים, נִשְׁאָרִים
בֵּין סָפֵק לַתְּשׁוּקָה
בַּת קוֹל בְּשׁוּלֵי הַזִּכָּרוֹן
לוֹחֶשֶׁת לָנוּ שֶׁאָהֲבוּ אוֹתָנוּ בֶּאֱמֶת
אֲבָל הֶעְדִּיפוּ לְהִתְרַחֵק כְּמוֹ הַשָּׁנִים.

יום הולדת שמח לבוס

סיגל בן יאיר

מְחַרְחֲרִים כַּחֲזִירִים
סְבִיב שׁוּלְחַן חֲדַר הַיְשִׁיבוֹת,
סוּמְסוּם נִדְבַּק לְפִּינוּ מִבּוּרֶקַס גְּבִינָה מִתּוֹךְ קַרְטוֹן עִם נַיְילוֹן נִצְמַד
בְּמִבְצַע שִׁישָּׁה עֲשָׂר פְּלוּס אַרְבָּעָה חִינָּם.
יָיִן הַנָּשִׂיא מוּעֲבַר בְּכוֹסוֹת פְּלַסְטִיק.
הַבּוֹס מְסַפֵּר בְּדִיחָה וַאֲנַחְנוּ מְהַנְהֲנִים בְּרָאשֵׁינוּ
מִצַּד לְצַד
בְּגְעִיָּה מִתְרַפֶּסֶת.
בַּבְּדִיחַה יֵשׁ רוּסִי וְעַרְבִי,
אֲבַל אֲנִי צוֹחֶקֶת מִפַּחַד.

عيد ميلاد سعيد للمدير

سيغال بن يائير
ترجمة: غادة زريق

نخنخن كالخنازير
حول طاولة الجلسات
والسمسم يلتصق بأفواهنا من أقراص الجبن المخبوزة
كان قد اشتراها المدير
ستة عشر قطعة واربع مجانا
مرت كؤوس النبيذ البلاستيكية بيننا
يقص المدير طرفة ونهز رؤوسنا
من جانب لآخر
تصدر أصوات بقرات خنوعات
الطرفة عن عربي وروسي
وانا اضحك خوفا.

לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי
צוריאל אסף

קַח לְךָ בִּמְקוֹם מִילָּה
אֶת פְּהוּקָהּ חֲסַר הַשִּׁנַּיִם
שֶׁל מְעָרַת הַמְּכַשֵּׁפָה,
אֶת בֶּאֱרוֹת עֵינֶיהָ הַחֲצוּבוֹת בַּסֶּלַע,
מְשִׁיבוֹת לִמְהוּמַת עֲטַלֵּפֵי הַפְּרִי
בְּפִתּוּל עָרוּץ הַחִלָּזוֹן.

קַח אֶת דְּאִיַּת הָרָעָב שֶׁל הָעֵיטִים,
החוֹצִים דְּמָמוֹת
מֵעַל מִרְעוֹל נִיחוֹחַ הַמַּרְוָה.

קַח מִכָּל הַכֶּסֶף שֶׁבָּעוֹלָם
אֶת כֹּסֶף הַזֵּיתִים מְעֻקְּלֵי הַגֶּזַע,
מִכָּל צִבְעָיו הַמְּפַתִּים
וְרֹד פִּשְׁתָּה נָמוּךְ לַקַּרְקַע,
וּמִכָּל תַּרְמִיּוֹת הַלֵּב הָעַיֵּף
קַח אֶת
אֱמֶת שְׁבִילֵי הָהָר.

קַח וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים בְּנִי,
רֵיחֲךָ
כְּרֵיחַ הַשָּׂדֶה.

لأجل أن تِباركك نفسي
تسوريئيل أصف
ترجمة: عماد قسيس

لأجل أن تباركك نفسي
خذ لك بديلا عن كلمة
تَثاؤبًا تنقُصه الأسنان
لمغارة الساحرة
آبار عينيها المحفورة في الصخر
مجيبة لِجلبة خفافيش الثمر
في لولبةَ مسار وادي الحلزون.
خذ تحليق جوع الصقور
العابرة للصمت
من فوق معبر عبق المروة.
خذ من كل المال بالعالم
حنين الزيتون المفتول الجذع
من كل ألوانه المغرية
ورديّ الكتّان الملتصق بالأرض
ومن كل أحابيل القلب المرهق
خذ
مسار دروب الجبل
خذ واصنع لي شهيّ الطعام يا ابني
عطرك
كَعبق الحقل.

*

غادة زريق

خانتني كل الصدف.
ضاعت تجوب شوارع القمر.
وانا في انتظار عينيك.
هربت ومعها كل الصور.
عرف بهمي صديقي القمر.
فهمس أن عنده خبر.
بكل الصور والحكايات والسمر.
وبأن عينيك يا حبيبتي.
ما زالتا عالقتين.
عند آخر صدفة لنا تحت ضوئه.
قبل إنبلاج القدر.

*

ע'אדה זרייק

תרגום: ליאור מעין, שז, עימאד קסיס

חָמְקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַהִזְדַּמְּנֻיּוֹת
נִמְלְטוּ בִּרְחוֹבוֹת הַיָּרֵחַ
וּבְעוֹד אֲנִי מַמְתִּין עֵינַיִךְ
נֶעֶלְמוּ וְעִמָּן כָּל הַמַּרְאוֹת.
אֶת כְּאֵבִי יָדַע יְדִידִי הַיָּרֵחַ
לַחַשׁ שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֲדָשׁוֹת
בְּכָל הַתְּמוּנוֹת וְסִפּוּרֵי הַלֵּילוֹת
וְעֵינַיִךְ אֲהוּבָתִי
עֲדַיִן נְטוּעוֹת
בַּפְּגִישָׁה הָאַחֲרוֹנָה תַּחַת אוֹרוֹ
לִפְנֵי שֶׁבָּקַע הַגּוֹרָל.

לדובים שהיו כאן פעם
צוריאל אסף

לָאָדָם שֶׁהָרַס אֶת חֲלוֹמוֹתַי,
אֲנִי חָב אֶת יְקִיצָתִי.

לַדֻּבִּים שֶׁהָיוּ כָּאן פַּעַם
אֲנִי חָב אֶת מוֹרָא הַכַּוָּרוֹת
הַמַּסְתִּירוֹת אֶת יַעֲרוֹת הַדְּבַשׁ
בָּעֹמֶק בַּדֵּי הָעֵצִים.

אֲנִי אוֹסֵף כִּלְאַחַר יָד
בַּלּוּטֵי אַלּוֹן שֶׁכִּרְסְמוּ הַלַּיְלָה.
הַנַּבְרָנִים לֹא מַכִּירִים אֶת חוֹבָם הַמֻּחְלָט
לַנְּמִיָּה שֶׁרָאִיתִי אֶתְמוֹל חוֹצָה אֶת הַכְּבִישׁ
וּבְפִיהָ נָחָשׁ.

لِلدِّبَبَةِ الّذِينِ كانوا يوما ما هنا

تسَورَيئيل أصف

ترجمة: عماد قسيس

للإنسان الذي حطَّم أحلامي
إدين له صحوتي

للدببة الذين كانوا يوما ما هنا
أدين بإرهاب الخلايا
الذي يستر
غاباتِ الشهد
في جُبِّ أغصان الشجر

أجمع بلا عناءٍ البلّوط المقروض
هذه الليلة.

الجرذان لا تعترف
بالفضل المُطْلَق للسّنّور الذي
شاهدته أمس يقطع الطريق
وفي فمِهِ ثعبان.

אהבה

הדס גלעד

יֶלֶד הוּא סֶכֶר
בְּלֵב הַנָּהָר
כָּכָה בְּאֶמְצַע הַחַיִּים
נֶעֱמַד עַל הָרַגְלַיִם שֶׁלּוֹ
וְכָל גּוּפֵךְ נוֹטֶה אֵלָיו
וְכָל מְאוֹדֵךְ
מַיִם רַבִּים.

حبّ

هداس غيلعاد

ترجمة: شادية حامد

الطفل هو السدّ
في قلب النهر
هكذا في منتصف العمر
يقفُ على أرجلِه
وكل جسدكِ يمِيل إليه
وكل كلّكِ،
مياه غزيرة.

ככה

הדס גלעד

אֲנִי בָּאָה אֶל הַשִּׁיר
בְּיָדַיִם רֵיקוֹת.

הוּא לֹא מְבַקֵּשׁ דָּבָר.

הוּא אִי
יֵשׁ קָטָן
וָו חִבּוּר
בְּתוֹךְ הַסָּךְ הַכֹּל.

הַיּוֹם נָפַלְנוּ
זֶה עַל צַוָּארוֹ שֶׁל זֶה.

هكذا

هداس غيلعاد

ترجمة: شادية حامد

آتي إلى القصيدة
بأيادي خاوية.

هي لا تطلب شيئاً.

هيٍ جزيرة
أيس صغير
واو المعية
وسط كل شيء.

سقطنا اليوم
واحدة على عنق الأخرى.

למה אני לא כותבת שירים על ערבים
שז

לָמָּה אֲנִי לֹא כּוֹתֶבֶת שִׁירִים עַל עֲרָבִים
לָמָּה אֲנִי לֹא הוֹלֶכֶת לִמְבוֹאוֹת אוּם אֶל פָּאחֶם
וּמְפַזֶּרֶת פְּרָחִים

לָמָּה הָעֲרָבִים לֹא כּוֹתְבִים עָלַי שִׁירִים
לָמָּה הֵם לֹא בָּאִים אֵלַי הַבַּיְתָה וּמְלַטְּפִים אֶת שְׂעָרִי

שִׂמְחָה, דֻּבְדְּבָנִים
"וְכָל מָה שֶׁצָּרִיךְ הָיָה לִהְיוֹת שֶׁלִּי"
אוּלַי יָכוֹל עֲדַיִן לִהְיוֹת
שֶׁל כֻּלָּנוּ?

لماذا لا أَكْتُبُ شِعْراً عن العربِ

شيز

ترجمة: عماد قسيس

لماذا لا أَكْتُبُ شِعْراً عن العرِبِ
لماذا لا أكْتُبُ قَصَائِدَ عن العرِبِ
لماذا لا أَذْهَبُ لِمَدَاخِلِ أُمِّ الفَحْم
وَأَنْثُرُ الزُّهور

لماذا لا يَكْتُبُ العَرَبُ عَنّي قَصَائِدَ
لماذا هم لا يأتُونَ إليَّ، لِبَيْتِي، وَيُلاطِفُون شَعْرِي

الفرح، الكرز
وكُلِّ ما وجبَ أَنْ يكُونَ لِي
رُبَّمَا ما يَزَالُ مُمْكِنًا أَنْ يَكُونَ
لِجميعِنا؟

קינה על ילד מת
שז

אִילָן שֵׁינְפֶלְד כָּתַב בִּקְבוּצַת הַמְּשׁוֹרְרִים וְהִצִּיעַ
שֶׁכָּל אֶחָד מֵאִתָּנוּ יְאַמֵּץ יֶלֶד פָּלַסְטִינִי מֵת
וְיִכְתֹּב עָלָיו. יֶלֶד חַי
הַחַיִּים לֹא נָתְנוּ לִי,
אֶסְתַּפֵּק אִם כֵּן בַּיֶּלֶד הַמֵּת
וַאֲקוֹנֵן עָלָיו.

אוֹי, יֶלֶד מֵת פָּלַסְטִינִי,
אֲנִי לֹא רוֹצָה לָדַעַת מָה הָיָה שִׁמְךָ,
אֲנִי לֹא רוֹצָה לָדַעַת מָה הָיָה צֶבַע הַשֵּׂעָר שֶׁלְּךָ,
אֲנִי לֹא רוֹצָה לָדַעַת כְּמוֹ מָה הֵרִיחַ הַגּוּף שֶׁלְּךָ
כְּשֶׁאִמָּא שֶׁלְּךָ הוֹצִיאָה אוֹתְךָ מֵהָאַמְבַּטְיָה.
כַּמָּה טוֹב שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא שָׁמַעְתִּי אֶת צְחוֹקְךָ –
רַק כָּךְ אֲנִי יְכוֹלָה לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְעַלֵּם מֵהַכַּדּוּרִים שֶׁנּוֹרוּ עָלֶיךָ
עַל יְדֵי חַיָּלֵי צְבָא הַהֲגָנָה שֶׁל עַמִּי. רַק כָּךְ אֲנִי יְכוֹלָה לְהַמְשִׁיךְ
לְהִתְעַלֵּם מֵהַכַּדּוּרִים שֶׁהָרְגוּ אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁמִּתְעַלְּמִים שְׁאָר בְּנֵי אַרְצִי.

مِرْثاةٌ عَن وَلَدٍ مَيْتٍ
شَيز
ترجمة: عماد قسيس

إيلان شنفيلد كَتبَ ضِمْنَ مجموعةِ شُعراءَ وَاقْتَرَحَ
أَنْ يَتَبَنَّى كُلُّ واحدٍ مِنَّا ولدًا فلسطينيًّا مَيْتًا
ويَكْتُبَ عنه. ولَدٌ حَيٌّ
الحياةُ ما أَعْطَتْني،
أَكْتَفي إِذَن بِوَلَدٍ مَيْتٍ
وَأَنوحُ عليهِ.

أَوَّاه، وَلَدًا مَيْتًا فَلَسْطينيًّا،
أَنا لا أُريدُ مَعْرِفَةَ ما اسْمُكَ،
أَنا لا أُريدُ مَعْرِفَةَ ما لونُ شَعْرِكَ،
أَنَا لا أُريدُ مَعْرِفَةَ شِبْه ماذا عَبِقَ جِسْمُكَ
لَمَّا أَخْرَجَتْكَ أُمُّكَ مِنَ الحَوْضِ،
كَمْ يَطيبُ لي أَنّني لَمْ أَسْمَعْ قَطُّ ضَحِكَكَ -
فقطْ هكذا أَستطيعُ أَنْ أُواصِلَ تجاهُلَ الكُرات الَّتي أُطلقَتْ صَوْبَكَ
أَطْلَقَها جُنودُ جَيْشِ دِفَاعِ شَعْبي. فقط هكذا أَنا أَستطيعُ المُضِيَّ قُدُمًا
تَجاهُلَ الكُراتِ الّتي قَتَلَتْك، كَمَا يَتَجَاهَلُ بَقِيَّةُ بَني أَرْضِي.

*

عماد قسيس

عَنْ جَدّْ لَمَّا يْنامْ تَفْكِيرِي
نَفْسِ الإِسِمْ بِيضَلّْ بِسرِيرِي
مْبارِحْ فِقِتْ بِالذَّاتْ قَبْلِ الفَجْر
مْ لْقِيتْ إِسْمِي وْقِعِتْ بِالحِيرِه

إِرْفَع مْخَدّه نَزِّل الشَّرْشَف
كِلْ شِي تَمام مْرَتَّب مْلَفْلَف
نَزَّلْت راسِي تَحْتْ تَخْتِي شْوَيّ
لْقِيت الإِسِمْ عَ المَسْطَبِه مْنعنف

بْتَعْرِفْ شُو يَعْنِي يْصِير إِسْم حْرُوف
حَفْنِةْ خَرَزْ مِنْ أَصْل مِشْ مَعْرُوف
خِيطَ القُطُنْ مَقْطُوعْ عَ الحَدَّيْن
وْحَبّ الحَجَرْ مِنْ صَخِرْ مِشْ مَأْلُوف

حاوَلْتْ إِجْمَعْهُم عَلَى الفانُوس
حَسّيتْ تَحْتَ التَّخْتْ فِي جاسُوس
وْعِنْدِي أَصابِع لا يْشُوفَكْ ضِيم
مِشْ قابْلِه تِمْرُق عَلَى القامُوس

تْثَاوَبْتْ مِنْ قَهْرِي عَلَى الأَحْلام
راجِع أَنام بْصَفْحَةِ الأَوْهام
بِالنَّوم يِمْكِنْ مِشْ ضَرُورِي الإِسِمِ
أَصْلاً إِذا بِيْضِيع م بِيِنْلام

أَوَّلْ تِرِمْ فَلاَّحْ أُوكْرانِي
وْثاني إِسِم صَيَّادْ بِالشِّيشَان
ثالِتْ جِسِم حَصَّادْ كَنْعانِي
رابِعْ فِلِمْ نِيرُونْ وِالرُّومان
خامِس نِجِمْ جَوْزاء مِيزانِي
سادِسْ عِلِم بَحَّارْ بِالخِلْجان
سابِع قِسِم سِرْدابْ مُرْجانِي
ثامِن إِرِم مَحْفُورْع العِمْدان
تاسِع خِتِمْ خِتْيار لِبْنانِي
راهِب وَحِيدْ بْمَحْبَسِةْ قُدْمُوس
وْعاشِرْ نِجِمْ أُولِيمْپُس اليُونان
... يا حِلِمْ خَلِّينِي بَلا عِنْوان

*

עמאד קסיס

תרגום: ליאור מעין

עֵת תָּנוּם מַחֲשַׁבְתִּי
נוֹתָר שְׁמִי בְּמִטָּתִי
אֶמֶשׁ קַמְתִּי עִם שַׁחַר
וְלֹא מְצָאתִיו אִתִּי

מִתְלַבֵּט אִם לְהָרִים כְּרִית,
אוֹ סָדִין כְּמוֹ תַּקִּין לְמַרְאִית
מוֹרִיד רֹאשׁ תַּחַת הַמִּטָּה
וּשְׁמִי פָּזוּר עַל הַקַּרְקָעִית

אַתָּה מֵבִין שְׁמִי הָפַךְ שֶׁבֶר אוֹתִיּוֹת,
חֹפֶן חֲרוּזִים הוּא, לְלֹא מְקוֹרוֹת
כְּחוּט כֻּתֹּנֶת חָתוּךְ מִשְּׁנֵי צְדָדָיו
מִסֶּלַע לֹא יָדוּעַ אֲבָנָיו חֲצוּבוֹת

נִסִּיתִי לֶאֱסֹף אוֹתָן תַּחַת פָּנָס, אַךְ
חַשְׁתִּי שֶׁמְּרַגֵּל תַּחַת הַמִּטָּה נָח
וְלִי יֵשׁ אֶצְבָּעוֹת שֶׁלֹּא יֵדְעוּ לִמְצֹא
אֶת שְׁמִי בַּמִּלּוֹן גַּם אִם הוּא מֻנָּח

פִּהַקְתִּי מֵעֶצֶב בְּשֶׁל הַחֲלוֹמוֹת
אָשׁוּב לִישֹׁן בְּדַף שֶׁל אַשְׁלָיוֹת
וּבִשְׁנָתִי הֲרֵי הַשֵּׁם אֵינוֹ חָשׁוּב
גַּם אִם יֹאבַד, אֵין לִי טְרוּנְיוֹת.

רֵאשִׁית הָיִיתִי אִכָּר אוּקְרָאִינִי
שֵׁנִית שְׁמוֹ שֶׁל צַיָּד צֶ'צְ'נִי
שְׁלִישִׁית גּוּפוֹ שֶׁל קֹצֶר כְּנַעֲנִי
רְבִיעִית רוּחַ נֵירוֹן וְהָרוֹמִים
חֲמִישִׁית חַמָּה בְּמַזַּל תְּאוֹמִים
שִׁשִּׁית דֶּרֶךְ סַפָּן בֵּין יַמִּים
שְׁבִיעִית מְבוֹךְ שׁוּנִית אַלְמֻגִּים
שְׁמִינִית עִטּוּר שַׁיִשׁ עַל עַמּוּדִים
תְּשִׁיעִית חוֹתֶמֶת זָקֵן לְבָנוֹנִי
נָזִיר בְּחֶדֶר הִתְיַחֲדוּת אַלְמוֹנִי
וַעֲשִׂירִית בָּאוֹלִימְפּוּס כּוֹכָב יְוָנִי
.... יָהּ חֲלוֹמִי – הַשְׁאִירֵנִי לְלֹא כְּתֹבֶת, הִנְנִי.

طَرِيقُ الْمِدَاد

شَادِيَة حَامِد

مَطَرٌ أَسْوَد
طُوفَانٌ
غَرَق
يَشْتَعِلُ تَحْتَ الْمِدَاد
الْوَرَق!
ثَمَّةَ خُطَى مُتَرَهِّلَة
وَرِيحٌ تَعْصِفُ بِالْأَسْئِلَة
ثَلْجٌ هُنَا، وَهُنَاكَ سُخَام
طَوْدُ الرُّؤَى،
فَوْقَ الْمَعَانِي،
انْزَلَقْ!
أنا، كَمْ بَحَثْتُ
عَنْ جِسْرِ الْيَقِين
تُرَى أَيْنَ اخْتَفَى؟
لَمْ أَعُدْ أَعِي
أَفِي وَهْمِ الدَّوَاة؟
أَمْ فِي لُجَاجِ الْبَيَاضِ
احْتَرَقْ؟

דרך הדיו

שאדיה חאמד

תרגום: הדס גלעד ומשה לביא

גֶּשֶׁם שָׁחֹר
טְבִיעָה
מָטָר
תַּחַת הַדְּיוֹ מִתְלַקֵּחַ
נְיָר.
צְעָדִים רוֹפְפִים, כֵּן אוֹ לֹא
רוּחַ נוֹשֵׁב בַּשְּׁאֵלוֹת.
שֶׁלֶג כָּאן, שָׁם עֲשַׁן
הַר הַמַּרְאוֹת
בְּמוֹרָד הַמּוּבָן
נִשְׁבַּר.
כַּמָּה בִּקַּשְׁתִּי לִמְצֹא
גֶּשֶׁר שֶׁל וַדַּאי.
הֵיכָן הוּא מִסְתַּתֵּר?
הַאִם בְּקֶשֶׁת תַּעְתּוּעַ
אוֹ בְּעֹמֶק הַלָּבָן
בָּעַר?

זה הזמן

צוריאל אסף

זֶה הַזְּמַן לָצֵאת מֵהַבַּיִת בָּרֶגֶל
אֶל הַמָּקוֹם הֲכִי רָחוֹק אֵלָיו
נָשְׂאוּ אוֹתְךָ רַגְלֶיךָ
וְלַעֲבֹר אוֹתוֹ.
זֶה הַזְּמַן לַחֲזֹר אֶל הָעֵץ הַגָּדוֹל
שֶׁנָּטַעְתָּ וְטִפַּחְתָּ, הָעֵץ
שֶׁיִּשָּׁאֵר אַחֲרֶיךָ, וְאִם
עוֹד אֵין עֵץ כָּזֶה-
זֶה הַזְּמַן לִנְטֹעַ.

انه الوقت

تسوريئيل آصف
ترجمة: شادية حامد

انه الوقت
اته وقت الخروج من المنزل راجلاً
إلى المكان الأبعد الذي
تحملكَ إليه أقدامك
فتتجاوزه
إنه وقت العودة إلى الشجرة الكبيرة
التي غرستها ورعيتها، الشجرة
التي ستبقى من بعدك،وإذا لم تكن
هنالك شجرة مثلها-
فانه وقت غرسها.

מְשֻׁלָּשׁ
ליאור מעין

הַיּוֹם עָבְרָה בִּי הַמַּחְשָׁבָה שֶׁאֵין מַמָּשׁ בַּזְּמַן, שֶׁאֵין זְמַן בַּמּוּבָן הַמַּמָּשִׁי, רַק הִשְׁתַּנּוּת הַחֹמֶר סָבִיב לָנוּ – וְאָנוּ. וְחַשְׁתִּי מַמָּשׁ בְּאֹפֶן פִיזִי שֶׁאֵין כִּוּוּן לַהִשְׁתַּנּוּת, בְּשָׂדֶה בּוּר בְּפַאֲתֵי שְׁפַרְעָם רָאִיתִי זַיִת בֶּן אַלְפַּיִם שָׁנִים לְטַעֲנַת הַמּוֹסְקִים. לֵךְ תּוֹכִיחַ, שֶׁכֵּן לְכָךְ נִדְרַשׁ לִגְדֹּעַ אֶת הַגֶּזַע וְלִמְנוֹת אֶת טַבָּעוֹת הַזְּמַן וּבְכָל זֹאת אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֶת זֶה בַּדֶּרֶךְ לִשְׁטוּטְגָרְט בִּשְׁעַת עֶרֶב יוֹרֵד וְהוֹלֵךְ.

פַּעַם בַּמַּכֹּלֶת, הַזְּמַן הִתְקַמֵּט,אֲנִי לֹא בָּטוּחַ שֶׁאֵי פַּעַם הַמַּרְאֶה הַזֶּה יַחֲזֹר, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה בִּגְלַל הַשֶּׁמֶשׁ אֲבָל זֶה כַּנִּרְאֶה בִּגְלַל הַמָּוֶת שֶׁל אַיֶּלֶת. זְמַן מִתְקַמֵּט הוּא לֹא כְּמוֹ זְמַן עוֹמֵד, זוֹ הַתְּחוּשָׁה שֶׁאֵין תְּנוּעָה וְאַתָּה לְרֶגַע אֶחָד רוּחַ. בְּמִקְרִים דּוֹמִים בְּעָבָר הָיִיתִי אוֹמֵר לָךְ: "אֶפְשָׁר לָמוּת" וּמִתְכַּוֵּן "אֶפְשָׁר לָמוּת".

הַיָּמִים שֶׁיָּבוֹאוּ אַחֲרֵי נוֹגְעִים בַּיָּמִים שֶׁבָּאוּ\
כְּמוֹ הָעוֹר מִסָּבִיב\
לַחֲתָךְ מְדַמֵּם\
וְחַיֵּינוּ שׁוּרַת חֲתָכִים.

مثلث

ليئور معيان
ترجمة: عماد قسيس

اليوم مرت بخاطري فكرة لا يوجد زمن بالمعنى الحقيقي
فق تغير الحمراء من حولنا- ونحن. وشعرت تماما وبشكل محسوس أن لا يوجد اتجاه للتغيّر.
في حقل بور بضواحي شفاعمرو شاهدت زيتونة عمرها ألفي عام كما يدّعي القاطفون.
أثبت ذالك، نعم لتثبت ذالك يجب قطع الجذع وعدّ حلقات الزمن ، ورغم ذالك
أكتب لك هذا في الطريق إلى شتوتغارت في ساعة يحل فيها بتأنّ المساء .

ذات مرة بالحانوت ، الزمن تجعد، لست واثقا أن هذا المنظر سيعود ذات مرّةٍ، أنا أعتقد أن سبب
هذا هو الشمس ولكن السبب على ما يبدو موت أيّلت الزهره.
وقت يتحعد لا يشبه الوقت الواقف الإحساس بانعدام الحركة وانت للحظة واحدة روح.
في مواقف مشابهة في الماضي كنت أقول لكِ:
"يجوز الموت" وأقصد "ممكن الموت".

الأيام اللتي تأتي بعدي تلامس الايام اللتي اتت
كما الجلد حول
جرح ينزف
وحياتنا سلسلة من الجروح.

פנינים

שז

לחן: יונתן בר גיורא

שֶׁדִּמְעוֹתַי יַהַפְכוּ פְּנִינִים בָּעוֹלָם.
שֶׁכְּאֵבִי יַהֲפֹךְ פְּנִינִים בָּעוֹלָם.
פְּנִינִים לְהִתְהַדֵּר, לְהִתְכַּרְבֵּל, לְהִתְחַמֵּם,
פְּנִינִים לְהִתְנַחֵם.

لآلي*

شيز

ترجمة: عماد قسيس

حتى دموعي تصير بالعالم
وجعي لآلي يصير بالعالم
لولو الحلا، يتغطّى, بحرام بيدفي
لولو يعزي

* الترجمة للغة العربية المحكيّة ويلائم الغناء حسب اللحن

عوالم متوازية
عبد اغبارية

لكلّ منّا قلبان اثنان
قلب طيّب نجيشُ به،
وقلب آخر سريّ جبان.
لكلّ منّا ثلاث أياد
يد تتسوّل الأيام والأعمار
ويدان اثنتان تبذّران.
لكل منّا دمّان اثنان
دم أبيض يتسالخ غازياً
وآخر متخندق أحمر قان.
لكل منّا ذاكرتان اثنتان
واحدة ما يتذكّره الغير عنّا
وثانية كل ما أردنا له النسيان.
لكل منا ثلاث آذان
إثنتان يصمّهما الضجيج
وثالثة مشنّفة للصمت بإمعان.
لكل منّا ثلاث أعين
واحدة تكابد للرؤية
واثنتان أخريان تحجبان.
لكل منا إسمان اثنان
واحد سجنٌ،وصيّةُ الوالدين علينا
وثانٍ... آهٍ لو كنت تدري أيّها الإنسان!

עולמות מקבילים

עבד אגבאריה

*תרגום עצמי

לְכָל אֶחָד מֵאִתָּנוּ שְׁנֵי לְבָבוֹת
לֵב טוֹב כָּמֵהַּ וַאֲצִילִי
וְלֵב נוֹסָף סוֹדִי וּפַחְדָן
לְכָל אֶחָד מֵאִתָּנוּ שָׁלוֹשׁ כַּפּוֹת יָדַיִם
אַחַת מְקַבֶּצֶת אֶת הַגִּיל וְאֶת הַיָּמִים
וּשְׁתַּיִם נוֹסָפוֹת מְבַזְבְּזוֹת אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַזְּמַן.
שְׁנֵי דָּמִים זוֹרְמִים בָּעוֹרְקִים שֶׁלָּנוּ
דָּם לָבָן מִשְׁתַּפֵּךְ, מְחַפֵּשׂ לְהִתְעַלֵּק עַל אֲחֵרִים
וְשֵׁנִי אֲדַמְדַּם מִתְבַּצֵּר וּמֵכְמָן.
לְכָל אֶחָד מֵאִתָּנוּ שְׁנֵי זִכְרוֹנוֹת
אֶחָד שֶׁנִּשְׁאַר אֵצֶל אֲחֵרִים אוֹדוֹתֵינוּ
וְשֵׁנִי שֶׁאָנוּ מְנַסִּים לְהַדְחִיק וְלִשְׁכֹּחַ.
שָׁלוֹשׁ אָזְנַיִם לָנוּ
שְׁתַּיִם חֵרְשׁוֹת מֵרֹב רַעֲשֵׁי הָרֶקַע
וּשְׁלִישִׁית כְּרוּיָה בְּקֶשֶׁב רַב לַדְּמָמָה.
שָׁלוֹשׁ עֵינַיִם לָנוּ
אַחַת עֲמֵלָה לִרְאוֹת
וּשְׁתַּיִם נוֹסָפוֹת מַשְׁלוֹת וּמַסְתִּירוֹת.
שְׁנֵי שֵׁמוֹת לְכָל אֶחָד מֵאִתָּנוּ
אֶחָד בֵּית כֶּלֶא, צַוָּאַת הַהוֹרִים וְהָאָבוֹת עָלֵינוּ,
וְהַשֵּׁנִי... הוֹ, אִלּוּ רַק יָדַעְתָּ מַהוּ בֶּן אָדָם!

מְרֻבָּע
ליאור מעין

עַל גַּג הַבַּיִת בְּרַבָּאט
אֲנִי חוֹשֵׁב עַל הַמַּבָּט
כְּחֹפֶשׁ, עַל הַשָּׂפָה כְּסָף
מוּלִי הַיָּם, עֵינָיִךְ, אַתְּ

الرُّبَاعِيّ

ليئورَ معيان

* ترجمة ذاتية

عَلَى سَطَحِ البيتَ بِالرِّبَاط
أُفَكِّرُ فِي النَّظَرَات
كَحُرِّيَّةَ، عَلَى اللُّغَة كعُتْبَة
أَمَامِي عَيْنَيْك والمُحِيطَات

תָּבוֹא נֶחָמָה: קִינָה לְאַחַר אָסוֹן טֶבַע

פטריסיה ג'אבה ווזלי

מאנגלית: צוריאל אסף

לסבינה
שֶׁאַתְּ נחמת רבים
בשוט הימים הקשים
באלם ובאהבה

הִיא מְחַפֶּשֶׂת בַּהֲרִיסוֹת כְּאָדָם
הַשָּׁב מִשִּׁיטוּט כֹּה הַרְחֵק.

שִׁישָּׁה יְלָדִים, יֶשׁ לִי שִׁישָּׁה יְלָדִים
אוֹמֶרֶת לְעַצְמָהּ, כְּשֶׁמִּסָּבִיב, עוֹלָמָהּ
הוֹפֵךְ זְרָדִים וּרְסִיסֵי קֵיסָמִים
שֶׁל חַיִּים מִשֶּׁכְּבָר,
לֹא עַד-כְּדֵי-כָּךְ מִשֶּׁכְּבָר.

הִיא מַנִּיחָה אֶת אַחַד הַיְלָדִים לְיַד הָאָחֵר
יֶלֶד, לְיַד הָאָחֵר
אֲבָל אָז, הִיא עוֹמֶדֶת שָׁם, וּמוֹחָה
אֶת עֵינֶיהָ, מַבִּיטָה לְפָנִים, מִסְתּוֹבֶבֶת לְעֵבֶר

פִּסּוֹת הֲרוּסוֹת שֶׁל מָקוֹם שֶׁפַּעַם
הָיָה, בַּהֲרִיסוֹת שֶׁל חַיִּים שֶׁפַּעַם הָיוּ.
אֲבָל הֵם הָיוּ שִׁישָּׁה, הִיא אוֹמֶרֶת
שִׁישָּׁה, מֵתִים אוֹ חַיִּים.

אִמָּא יוֹדַעַת מָה זֶה אוֹמֵר
כְּשֶׁיֵּשׁ שִׁישָּׁה, לֹא שְׁלוֹשָׁה, כִּי שִׁישָּׁה בַּחַיִּים
יְלָדִים, לֹא רַק שְׁלֹשֶׁת, מֵתִים,
וְשָׁם, הַדְּמָעוֹת, מַרְגִּיעוֹת לְעַכְשָׁו
מַרְגִּיעוֹת, לְעַכְשָׁו.
תָּמִיד.

מָה אֶעֱשֶׂה לְלֹא הַדְּמָעוֹת
שָׁאַלְתִּי לֹא פַּעַם בְּעוֹלָמוֹת אֲחֵרִים
מָה הִיא תַּעֲשֶׂה לְלֹא הַדְּמָעוֹת
כָּעֵת אֲנִי שׁוֹאֶלֶת אֶת עַצְמִי, וְעַכְשָׁו
הַמַּיִם הַקּוֹלְחִים מֵעֵינֶיהָ, כָּה שׁוֹנִים
מִן הַמַּיִם, שֶׁאֶת הַכֹּל
לוֹקְחִים.

בְּאֵיזֶה מָקוֹם, תָּמִיד, בְּאֵיזֶה מָקוֹם
בָּא יוֹם שֶׁמֵּבִיא נֶחָמָה
הַאֵין זֶה מָה, שֶׁאֲמוּרִים הַחַיִּים לְהָבִיא
לְאַחַר הַמָּוֶת, נֶחָמָה?
הַנֶּחָמָה מְסָרֶבֶת לְהִכָּנַע לַמָּוֶת.
אֲנִי אוֹמֶרֶת, עוֹד תָּבוֹא נֶחָמָה.

نادوني بأسمائي
ألراهب ثيت نات هانة
عن الإنجليزية عبد اغبارية

لا تقل أنّك راحلٌ غداً
لأني وحتى في هذا اليوم لا زلت قيد الوصول،
أنظر بعمق،فها أنا قد وصلت الآن الآن!
وصلت برعماً على غصنٍ ربيعي،
وصلت عصفوراً صغيراً بأجنحة هشة
أتدرب على الزقزقة بعشيّ الجديد
وصلت دعسوقة في قلب زهرة
وصلت جوهرة مدفونة بحجر
لا زلت قيد الوصول كي أضحك وأبكي
كي يلفني الأمل وينتابني الخوف.
وقع خافقي هو ميلاد وموت لكل الأموات والأحياء،
أنا ذبابة النّوّار أتحوّل وأتشكّل على سطح النهر
وأنا الطير الذي ما أن يحلّ الربيع حتّى يلتقط ذبابة النوار بمنقاره،
أنا الضفدع يسبح مبسوطا بالغدير الصافي
وكذا أنا حيّة العشب التي تنسلل بصمت وتلتهم ذاك الضفدع،
أنا طفل أوغندا بكل لحمه وعظمه
ساقي رفيعتان كعيدان البامبوك
وأنا تاجر الأسلحة،يبيع عتاده الفتّاك لأوغندا.

أنا ابنة الثانية عشرة ،لاجئة بقارب صغير
تلقي بنفسها بالمحيط بعد ان اغتصبها القرصان،
وأنا القرصان،لم يعهد بعد قلبه أن يرى ويحب.
انا عضو بالمكتب السياسي،وفي يديّ قوة ضاربة
وأنا الانسان المرغم على دفع ضريبة الدم لشعبي
الذي يموت على مهل في مخيمات السخرة.
لِذّتي كالربيع،دافئة حيث تزهر الورود وتذرع العمر مزهرة.
وجعي كنهر من الدموع ،وبدفق قادر على أن يملأ المحيطات الأربعة.
أرجوكم،لطفا منكم،نادوني بأسمائي الحقيقية!
حيثّ أفلح بسماع عويلي وقهقهاتي مجتمعين سوية،
وهكذا سأتحقق من ان ألمي ولذتي واحد هما.
رجاء ،نادوني بأسمائي الحقيقية
كي يتمكن قلبي من أن يظل مشرعا،أمام الرحمة والشفقة.

אש וקרח
רוברט פרוסט
מאנגלית: ליאור מעין

יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהָעוֹלָם יִתַּם בְּאֵשׁ
יֵשׁ הָאוֹמְרִים בְּקֶרַח
לָמַדְתִּי מִן הַתְּשׁוּקָה שֶׁיֵּשׁ
טַעַם בְּמִי שֶׁמְּצַדֵּד בָּאֵשׁ
וְאִם שׁוּב יֹאבַד עָלָיו הַכֶּלַח
מִיְּדִיעָתִי אֶת הַשִּׂנְאָה כְּדַאי
לוֹמַר שֶׁעֲבוּר הַהֶרֶס, קֶרַח
יִהְיֶה מֻשְׁלָם וַדַּאי
וְאַף יִצְלַח כָּל כָּךְ.

אש וקרח

רוברט פרוסט

מאנגלית: הדס גלעד

יֵשׁ הָאוֹמְרִים יֵחָרֵב הָעוֹלָם בְּאֵשׁ
יֵשׁ הָאוֹמְרִים, בְּקֶרַח יֵחָרֵב.
מִנִּסְיוֹנִי, לַתְּשׁוּקָה יֵשׁ טַעַם גּוֹעֵשׁ
וַאֲנִי נִמְנֶה עִם תּוֹמְכֵי הָאֵשׁ.
אַךְ אִם דִּין הָעוֹלָם שׁוּב וְשׁוּב לְהִטָּרֵף,
אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁיָּדוּעַ לִי דַּי עַל שִׂנְאָה
כְּדֵי לוֹמַר שֶׁבִּשְׁבִיל הֶרֶס יֵשׁ
אֶת הַקֶּרַח וְאַף הוּא נִפְלָא
וְדַי בּוֹ כְּשֶׁהוּא מִתְקָרֵב.

وينك يا ستي
شادية حامد

شادية حامد
وينك يا ستي تشوفي شو صار في
هرمت والهم غطى عيني
عم فتش ع شروش تينتنا السخية
تا استهدي ع دارنا وين هي
وينك يا ستي تشوفي شو صار في

ستي من بيتك اللي فوق السما
طلي وضميني لو بالومى
كل مين خلق الله ببيتو احتمى
وانا يا ستي لحالي منسية
وينك يا ستي تشوفي شو صار في

ستي ما عادت تفيد دموع الندم
فلّ الفرح وما بقي غير الالم
نفسي من الله يرفرف على جرحي علم
لا ارض لا وطن لا هوية
وينك يا ستي تشوفي شو صار في

היכן את סבתא

תרגום עצמי: שאדיה חאמד
לחן: שז

הֵיכָן אַתְּ סָבְתָא,
בּוֹאִי רְאִי מָה עָבַר עָלַי,
זָקַנְתִּי , דְּאָגוֹת כִּסּוּ אֶת עֵינַי
עוֹקֶבֶת אַחֲרֵי שָׁרְשֵׁי הָעֵץ
הֵיכָן שֶׁזִּכָּרוֹן בֵּיתֵנוּ רוֹבֵץ
דְּמָמָה מַחֲרִידָה רוֹעֶשֶׁת בְּאָזְנַי
הֵיכָן אַתְּ סָבְתָא,
בּוֹאִי רְאִי מָה עָבַר עָלַי.

סָבְתָא, מִבַּעַד בֵּיתֵךְ בַּשָּׁמַיִם
הַבִּיטִי אֵלַי הִסְתַּכְּלִי פַּעֲמַיִם
כָּל מִי שֶׁבָּרָא הָאֵל
בְּבֵיתוֹ מוּגָן
וְצַעַר כָּבֵד בְּנִשְׁמָתִי עָגַן.
הֵיכָן הָרִנָּה וּבְלִבִּי אֲנָחָה
לְבַדִּי אֲנִי בְּבֵית הַשִּׁכְחָה
הֲלֹא דַּי?
הֵיכָן אַתְּ סָבְתָא,
בּוֹאִי רְאִי מָה עָבַר עָלַי.

סָבְתָא, אֵין עוֹד תִּקְוָה בַּלֵּב
צָהֲלָה, בָּרְחָה וְנוֹתַר כְּאֵב
מִשְׁתּוֹקֶקֶת לַדֶּגֶל שֶׁעַל פְּצָעַי יְלַבְלֵב
לֹא אֶרֶץ, לֹא מוֹלֶדֶת, לֹא זֶהוּת
אֵין גְּבוּל בֵּין לִחְיוֹת אוֹ לָמוּת
חֲשֵׁכָה, וְאֵין מָאוֹר לְיָמַי
הֵיכָן אַתְּ סָבְתָא,
בּוֹאִי רְאִי מָה עָבַר עָלַי.

זה כל כאב העולם
בנז'מן פונדאן
מצרפתית: צוריאל אסף

זֶה כָּל כְּאֵב
הָעוֹלָם
שֶׁבָּא אֵלַי, לָשֶׁבֶת
אֵצֶל שֻׁלְחָנִי
– הַאִם יָכֹלְתִּי לוֹמַר לוֹ
לֹא?

נַעֲשֵׂיתִי כֹּה קָטָן
זַחַל קָטָן, וְאָז
כִּבִּיתִי אֶת הַמְּנוֹרָה
– כְּלוּם יָכֹלְתִּי לָדַעַת
שֶׁהוּא גָּדַל בְּתוֹכוֹ
הַאִם יָכֹלְתִּי לִמְנֹעַ מִמֶּנּוּ
לְשַׁחְרֵר בְּבוֹא הַיּוֹם
שִׁיר מִבֵּין
כְּנָפָיו?

וְאָמַרְתִּי לַכְּאֵב
הָעוֹלָם
שֶׁבָּא אֵלַי, לִשְׁכַּב
עַל בִּטְנִי:
הַאִם אֵין לִי מַסְפִּיק
מִשֶּׁל עַצְמִי?
רְאֵה: יֵשׁ לִי הַצָּמָא שֶׁלִּי!
לֹא נוּכַל לְהִשָּׁאֵר לְתָמִיד
זַחַל שֶׁכָּזֶה.

הָאֲדָמָה מְחַסְפֶּסֶת עַל
הַבֶּטֶן הָרַכָּה,
הִיא הִכְאִיבָה לִי,
אַדְמָתְךָ
וַאֲנִי מְפַחֵד לָעוּף...

הָפַכְתִּי אֵלָיו אֶת
גַּבִּי
אַךְ הוּא כְּבָר הָיָה
בְּתוֹךְ חֲלוֹמוֹתַי
– הַאִם אֶת דָּמִי
הוּא בִּקֵּשׁ?

אָמַרְתִּי לַכְּאֵב
הָעוֹלָם
זֶה תַּעֲלוּל, מְלַכְלֵךְ
הַתַּעֲלוּל.
כָּךְ הוּא הַשִּׁיר
בְּלֶכְתְּךָ.

אֲבָל אַתָּה בִּמְקוֹמִי, תַּגִּיד,
הָיִיתָ מְסֻגָּל לִשְׁכֹּחַ?

*

רילקה

מאנגלית: הדס גלעד

(תרגמו מגרמנית: אנה מייסי ואניטה בארו)

חָבֵר שָׁקֵט שֶׁהִגִּיעַ עַד הֲלוֹם,
הַרְגֵּשׁ אֵיךְ מְחוֹלֶלֶת נְשִׁימָתְךָ חָלָל נוֹסָף סְבִיבְךָ.
הַנַּח לְזוֹ הַחֲשֵׁכָה לִהְיוֹת לְמִגְדַּל פַּעֲמוֹן
וְאַתָּה הַפַּעֲמוֹן. בְּעוֹדְךָ מְצַלְצֵל
מָה שֶׁחוֹבֵט בְּךָ, נַעֲשָׂה לְכוֹחֲךָ.
נוּעַ לְאָחוֹר וּלְפָנִים אֶל תּוֹךְ הַהִשְׁתַּנּוּת.
לָמָּה הַדָּבָר דּוֹמֶה, עָצְמַת כְּאֵב כָּזוֹ?
אִם מַר הַמַּשְׁקֶה, הֲפֹךְ עַצְמְךָ לְיַיִן.
בְּלַיְלָה זֶה הָעוֹלֶה עַל גְּדוֹתָיו
הֱיֵה הַמִּסְתּוֹרִין בְּצֹמֶת חוּשֶׁיךָ,
הַמַּשְׁמָעוּת הַמִּתְגַּלָּה בּוֹ.
וְאִם חָדַל הָעוֹלָם מִלִּשְׁמֹעַ אוֹתְךָ
הַגֵּד לָאָרֶץ הַשְּׁקֵטָה, אֲנִי זוֹרֵם כַּמַּיִם
וְלַמַּיִם הַגּוֹעֲשִׁים, אֱמֹר: הִנְנִי.

הקפה שלי

שז

לחן: יהודה אור (בן מוחה)
בהשראת המשורר חנא אבו חנא (حنا أبو حنا)

הַקָּפֶה שֶׁלִּי מָהוּל בְּמֶלַח בַּבֹּקֶר
הַקָּפֶה שֶׁלִּי מָהוּל בְּדָם בַּבֹּקֶר
סִגְרִי אֶת הָרַדְיוֹ
סִגְרִי אֶת הָרַדְיוֹ
הַרְחִיקִי מֵעָלַיִךְ אֶת כּוֹתְרוֹת הָעִתּוֹנִים

אֲנַחְנוּ חוֹנְקִים אֶת הַיַּסְמִין
אֲנַחְנוּ עוֹקְרִים אֶת הַזֵּיתִים
בְּבִּיר זַיִת
בְּבָלָטָה

אֲנַחְנוּ רוֹצְחִים אֶת הַוְּרָדִים
אֲנַחְנוּ רוֹצְחִים אֶת הַחוֹחִיּוֹת
בְּעַזָּה
בְּדַהִישֶׁה
בְּמַעֲלֵה הָרְצוּעָה

מבחר תרגומי הייקו סוריים

תרגום: משה לביא

الكفيف / إيناس أصفري

أصابعُه
ترى وجهَ حبيبتَه
الكفيف

كسَّارُ الزَّبادي / إيناس أصفري

(1)
في الهواء
زغبُ كسّارِ الزبادي الأبيض
يزيدُني بياضاً

(2)
كسَّارُ الزَّبادي
خفيفاً يُحلِّق
ونبضُ قلبي

غدير حنا

الإِيْحاء...
شيءٌ مِنَ التَّورُّد
في بيَاضِ زَهْرِ اللَّوْز
*
سَبْتُ النُّور-
حلَبُ تَحُوطُها
هَالَةٌ مِنْ نار
*
طَرِيقُ حمص،
الشَّجرُ باقٍ على مَيْلِهِ
ومَا مِن رِيح
*
كرِيسْتالةٌ مُضَلَّعة
كُلُّ تِلْكَ الوُجوه
لِي
*
محَطَّةُ الحجاز،
لا قِطَارَ يصلُها
ولاَ حتَّى سِكّة

העיוור
אינאס אצפרי

אֶצְבְּעוֹתָיו
רוֹאוֹת אֶת פְּנֵי אֲהוּבָתוֹ
הָעִוֵּר

ע'דיר חנא

הִתְגַּלּוּת...
סֹמֶק וְרַדְרַד
בְּלֹבֶן פְּרִיחַת הַשָּׁקֵד
*

שַׁבַּת הָאוֹר –
חַלַב מְכֻתֶּרֶת
בְּהִלָּה שֶׁל אֵשׁ.
*

הַדֶּרֶךְ לְחֹמְס
הָעֵצִים נוֹתְרוּ כְּפוּפִים
וְלֹא מִן הָרוּחַ
*

גָּבִישׁ מְצֻלָּע
כָּל הַפָּנִים הַלָּלוּ
שֶׁלִּי
*

תַּחֲנַת הָרַכֶּבֶת הַחִגָ'אזִית
אַף רַכֶּבֶת לֹא מַגִּיעָה
אֲפִלּוּ לֹא פַּס.

סבא סביון
אינאס אצפרי

(1)
בָּאֲוִיר
פְּלוּמַת סַבְיוֹן לְבָנָה
מוֹסִיפָה בִּי לֹבֶן
(2)
סַבָּא סַבְיוֹן
מִתְעוֹפֵף בְּקַלּוּת.
לִבִּי מִתְפַּעֵם.

*
שירי ההייקו נלקחו מתוך אנתולוגיה שנכתבה בסוריה והתפרסמה במגזין המקוון Letters Poetry. הם אינם שייכים למזרח הרחוק אלא למזרח התיכון. הזמן והטבע המשתקפים בפנינה הבוהקת של ההייקו הם אלו המוכרים בכל המרחב של א-שאם הכולל כיום את סוריה, ירדן, לבנון ופלסטין/ישראל. כשירי הייקו מזרח תיכוניים הם לא תופסים רק את הרגע שבטבע, הרגע חסר הזמן המהדהד נצח, אלא גם את הרגע הקונקרטי וההיסטורי, את השבר והעדר של סוריה בעשור האחרון, עשור של מלחמה.

תוכן עניינים

פתח דבר על האפשרות להיפגש דרך תרגום 2
מסגרות ליאור מעין 5
מעגל אמהות הדס גלעד 6
حلقة أمهات هداس غيلعاد **ترجمة:** عبد اغبارية 7
مجدرة عبد اغبارية 8
מג'דרה עבד אגבאריה **תרגום:** הדס גלעד 9
בטני צבה משה לביא 10
بطني غَصَّة موشيه لافي **ترجمة:** شادية حامد 11
מגזרות נייר ליאור מעין 12
قصّاصات ورق ليئور معيان **ترجمة:** شادية حامد 13
התגלות ליאור מעין 14
وحي ليئور معيان **ترجمة:** شادية حامد 15
حدس غادة زريق 16
[ללא כותרת] ע'אדה זרייק **תרגום:** סיגל בן יאיר וליאור מעין 17
יום הולדת שמח לבוס סיגל בן יאיר 18
عيد ميلاد سعيد للمدير سيغال بن يائير **ترجمة:** غادة زريق 19
לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי צוריאל אסף 20
لأجل أن تباركك نفسي تسوريئيل آصف **ترجمة:** عماد قسيس 21
[بدون عنوان] غادة زريق 22
[ללא כותרת] ע'אדה זרייק **תרגום:** ליאור מעין, שז, עימאד קסיס 23
לדובים שהיו כאן פעם צוריאל אסף 24
للدِّبَبةِ الّذين كانوا يوما ما هنا تسوريئيل آصف **ترجمة:** عماد قسيس 25
אהבה הדס גלעד 26
حبّ هداس غيلعاد **ترجمة:** شادية حامد 27
ככה הדס גלעד 28
هكذا هداس غيلعاد **ترجمة:** شادية حامد 29

למה אני לא כותבת שירים על ערבים שז 30

لماذا لا أَكْتُبُ شِعْرًا عن العربِ شيز **ترجمة:** عماد قسيس 31

קינה על ילד מת שז 32

مِرْثاةٌ عَن وَلَدٍ مَيْت شيز **ترجمة:** عماد قسيس 33

[بدون عنوان] عمّاد قسيس 34

[ללא כותרת] עמאד קסיס **תרגום:** ליאור מעין 36

طَرِيقُ الْمِدَاد شادية حامد 38

דרך הדיו שאדיה חאמד **תרגום:** הדס גלעד ומשה לביא 39

זה הזמן צוריאל אסף 40

انه الوقت تسوريئيل آصف **ترجمة:** شادية حامد 41

מְשֻׁלָּשׁ ליאור מעין 42

مثلث ليئور معيان **ترجمة:** عماد قسيس 43

פנינים שז 44

لآلي* شيز **ترجمة:** عماد قسيس 45

عوالم متوازية عبد اغبارية 46

עולמות מקבילים עבד אגבאריה 47

מְרֻבָּע ליאור מעין 48

الرُّبَاعِيّ ليئور معيان * ترجمة ذاتية 49

תָּבוֹא נֶחָמָה: קִינָה לְאַחַר אָסוֹן טֶבַע פטריסיה ג'אבה ווזלי

מאנגלית: צוריאל אסף 50

نادوني بأسمائي ألراهب ثيت نات هانة عن الإنجليزية عبد اغبارية 52

אש וקרח רוברט פרוסט **מאנגלית:** ליאור מעין 54

אש וקרח רוברט פרוסט **מאנגלית:** הדס גלעד 55

وينك يا ستي شادية حامد 56

היכן את סבתא תרגום עצמי: שאדיה חאמד **לחן:** שז 57

זה כל כאב העולם בנז'מן פונדאן **מצרפתית:** צוריאל אסף 58

[ללא כותרת] רילקה **מאנגלית:** הדס גלעד 60

הקפה שלי שז 61

מבחר תרגומי הייקו סוריים תרגום: משה לביא 62

הוּא מְהַלֵּךְ בָּעוֹלָם
כְּשֶׁצֵּל הָרִים לְצִדּוֹ
מַרְאֶה לָנוּ שֶׁאֶפְשָׁר
לִהְיוֹת רֶגַע
עַל שְׂפַת
הַתְּהוֹם.

אֲנַחְנוּ מְתַרְגְּמִים שִׁיר שֶׁל טָהָא מֻחַמַּד עֲלִי
נוֹפְלִים כְּבָר בַּהַתְחָלָה לְבוֹר עָמֹק
מְנַסִּים לִשְׁמֹעַ אֶת הַשֶּׁקֶט
שֶׁבֵּין צְעָקָה לִילָלָה.

"כָּל אִישׁ הוּא אִכָּר אוֹ סַפָּן"

אֲנִי שׁוֹתֵק
מִשּׁוּם שֶׁלֹּא מָצָאתִי מִלִּים
שֶׁיִּפְרְצוּ בְּקִיר הָאֶבֶן חַלּוֹן
שֶׁנּוּכַל כֻּלָּנוּ
לִרְאוֹת אֶת
הַיָּם.

מסגרות // ליאור מעין

על המקאם הזה היא תוכנית שנתית לתרגום בהשתתפות משוררים/ות ערבים/יות ויהודים/יות; התוכנית נולדה מתוך הרצון לעסוק לעומק בפן החשוב ביותר של אמנות התרגום: הדיאלוג. בספר שלפניכם תמצאו מבחר מיצירות המשתתפים/ות לאורך השנה.

على هذا المقام: برنامج للترجمة، على مدار سنة، بمشاركة شعراء وشاعرات من العرب واليهود. أقيم هذا البرنامج رغبة بالتعمق في الحوار كونه الجانب الأهمّ في فنّ الترجمة. في هذا الكتاب تجدون نخبة من انتاج وابداع المشاركين والمشاركات في البرنامج خلال السّنة.